

Persoonlijk verhaal

Onderwerpregel

Ben jij zo dapper als mijn moeder?

Tekst

"Dan kan ik eindelijk opnieuw beginnen met mijn leven, jongen."

Mijn moeder is dit jaar voor het eerst alleen. Ze woont afgelegen in een groot huis in het bos.

Mijn vader overleed in april. Niet onverwacht hoor, wel verdrietig.

Het verdrietigst voor mijn moeder.

Mijn vader was al een paar jaar ziek en had anderhalf jaar in een verpleegtehuis gezeten. Dat was behoorlijk pittig voor haar.

Twee maanden terug nam ze ineens een besluit: "Ik ga het huis verkopen."

Het huis waar ze al bijna 27 jaar woont. Waar dierbare herinneringen liggen. Met een geweldige tuin waar ze graag in werkt en waar je de mooiste soorten vogels ziet (appelvink!).

Binnen drie weken was het weg.

Weer een week later kocht ze een nieuw huis, in een dorp hier even verderop.

84 jaar.

Gisteren hebben we gezellig een paar kopjes thee gedronken, gelachen, een mooi gesprek gevoerd en de laatste papieren voor de bank ingevuld.

Verhuizen is een dappere keuze voor een vrouw van 84. Zeker als je net je man bent verloren. En het is een keuze met consequenties – weg van de herinneringen en nooit meer genieten van die prachtige tuin bijvoorbeeld.

Maar ze kan nu eindelijk verder.

Dat is haar diepste gevoel.

Het ontroerde me. En het raakt aan het inzicht dat ik zelf had toen ik het afgelopen jaar 'evalueerde'.

Kijk hier voor [dat inzicht](#).

Alle goeds, Peter